

I SAMMA TAKT. För att få de rätta rörelserna har ungdomarna kollat in bland annat filmen Saturday Night Fever. Från vänster Kristian Tepponen, Lena Fagerholm, Cami Lindström, Laura Tepponen, Cecilia Lindström och Björn Holmström.

Unga amatörer strålar av teatergemenskap

– För mig var det en **självklarhet att vara med** i uppsättningen i år, eftersom vi hade så roligt förra gången. Det verkar som om de andra **teateramatörerna** också tyckte att det var roligt eftersom **många från i fjol** är med i år igen, säger Laura Tepponen.

Det är inte en ny idé att sätta upp en teaterpjäs där alla frivilliga får medverka, redan förra året satte Mellersta Kyrkskiäts ungdomsförening upp en pjäs. I årets pjäs *Sänt e livet* medverkar 25 människor i olika åldrar. Det är inte svårt att lägga märke till entusiasmen och den genuina glädjen som strålar från de unga skådespelarna när de berättar om hur roligt det är att spela teater.

Repetitionerna har pågått sedan augusti och premiären går av stapeln i februari.

– Jag tror att pjäsen passar för alla åldrar. De som var unga på 60-talet känner säkert igen sig i dansbanorna och musiken, medan de som är unga i dag förhoppningsvis kän-

ner igen drömmarna och den första förälskelsen, säger **Björn Holmström**, 18.

– Före julen repeterade vi ungefär två gånger i veckan men nu, då premiären närmar sig, kommer vi att repetera nästan varje dag. Men även om vi har många och långa repetitioner hin-ner jag bra med alla läxor och skolarbeten, försäkrar **Lena Fager**, 18.

Sänt e livet börjar på 60-talet och slutar i nutid. En av de viktigaste platserna i pjäsen är en dansbana, Björkhagen, som var omåttligt populär för fyrtio år. Aven om 60-talet känns avlägset och omodernt behandlar pjäsen flera aktuella ämnen, som förälskelse och gamla traditioner som ingen vågar

bryta sig loss från. När jag skrev pjäsen märkte jag att de inte är speciellt stor skillnad mellan min egen ungdom och de unga i dag, det är bara medlen och sätten som har förändrats, berättar **Carina Sivén** som skrivit texten till pjäsen. Alla skådespelare i pjäsen är amatörer, men bakom scenen finns flera professionella. Bland annat har ungdomarna fått lära sig hur de skall tala och sjunga för att höras så bra som möjligt.

Pjäsen har också en professionell regissör, **Göran Sjöholm**. Ingen av ungdomarna hade tidigare jobbat med en professionell regissör, vilket kändes mycket spännande till en början. Många av ungdomarna trodde att regissören var den personen som

”Jag tycker väldigt mycket om att spela teater och det bästa är att få visa upp vad man har övat på och kan. I den här pjäsen sjunger vi mycket.”

bestämde allt, men ganska snabbt insåg de att så inte var fallet. Ivärtom, Sjöholm var öppen för idéer och han visste hur man skall jobba med barn och ungdomar.

– Det skulle vara roligt att ha med flera pojkar. I årets uppsättning medverkar bara sex pojkar. Jag tycker väldigt mycket om att spela teater och det bästa är att få visa upp vad man har

övat på och kan. I just den här pjäsen sjunger vi ganska mycket och det kräver koncentration, säger **Laura Tepponen**.

– När man får chansen att jobba med ungdomar känns det nästan som om man blev ung själv. Det är väldigt givande att jobba med unga människor och det är också en bra motvikt till det dagliga jobbet.

– Under repetitionerna ställer de unga ofta frågor om hur det var förr i tiden. Det är väldigt roligt att svara på frågorna och det känns skojigt att det finns någon som är intresserad och vågar fråga om hur det var förr, säger **Carina Sivén**.

ANNICA LINDSTRÖM,
TEXT
KATARINA SJÖHOLM,
FOTO